

OOSTPOST

SOERABAYASCHIE COURANT

Prijs der Inteckening.

Voor Soerabaya 7 jaar / 2.- 7 halfj. / 12.- 7 maand / 2.-
 „ Java. „ d. „ 3.- „ d. „ 15.-
 „ Buitenz. „ d. „ 3.- „ d. „ 15.-
 „ Europa „ d. „ 5.-
 De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

MAANDAG 10 SEPTEMBER 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is / 1.- voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel. Advertentiën met groote letter betrekken dubbel. Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie. Voor doorlopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

ADVERTENTIËN. BEKENDMAKING.

De Resident van Soerabaya maakt bekend dat op Zaterdag den 29sten September a. k. bij 's lands pakhuizen te Soerabaya in het openbaar zullen worden verkocht: 400,000 Amsterdamsche ponden doorgekapt kopergeld; waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van den 25sten Augustus 1860 No. 68.

SOERABAYA, De Resident,
den 31 Augustus 1860. (1358) O. VAN REES.

UITBESTEDING.

Op Maandag den 1sten October a. s.
des morgens ten 9 ure,

zal door den Hospitaalmeester bij het convalescenten gesticht te *Malung*, openbare uitbesteding worden gehouden, voor het reinigen van hospitaalkleding en fournituren en het vullen der laatste ten behoeve van genoemd gesticht voor het jaar 1861.

De voorwaarden liggen dagelijks, met uitzondering van zon- en feestdagen, van des morgens 7 tot 2 ure ter lezing bij hem hospitaalmeester, en te Soerabaya op het bureau van den ondergeteekende, alwaar mede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

(1326) De Onder Intendant der 1^e klasse
SOERABAYA, in de 3^e Militaire Afdeling op Java,
den 30 Augustus 1860. H. VAN NELLE.

UITBESTEDING.

Op Maandag den 1sten October a. s.
des morgens te 9 ure:

zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden, voor de levering in 1861, van

- 1^e. MUILIN en SCHOENEN.
- 2^e. FMBALLAGE-EFFECTEN.
- 3^e. HOUTVERKEN.
- 4^e. LOODHISTEN.
- 5^e. LEGMAJES.

- 6^e. BLIK, GLAS, IJZER en KOPFERWERK &
- 7^e. het reinigen van HOSPITAALKLEEDING en FOUNTITUREN en het vullen der laatste.

De voorwaarden liggen dagelijks, met uitzondering van zon- en feestdagen, van des morgens 7 tot 2 ure ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

(1325) De Onder Intendant der 1^e klasse
SOERABAYA, in de 3^e Militaire Afdeling op Java,
den 30 Augustus 1860. H. VAN NELLE.

EEN VORSELIJK GENOT.

(Zot.)

„Ik geloof niet dat zulks van verre vermoedt, uwe Hoogheid! En wat mijntoestemming aangaat, ik heb daartoe onder zwaren af besluten, na het edelmoedig aanbod door uwe Hoogheid gedaan, maar niet zonder groote zorg voor de toekomst te wezen.”

„En welke is de voornemen van die zorg, als gij toch uwe dochter steed uwe nabijheid zult hebben?”

„Ik vrees nog altijd, vrouw! dat er geen zegen zal kunnen rusten op een bond tusschen menschen van zoo groot geloofsverschil.”

„En mij komt het mijnen waarde advokaat! dat die vrees zeer overdreven, want indien al de wijze van Godsvereering en de geloofsbegrip verschillen, daarin zal geen bezwaar nen zijn, om op den zegen van Hem te wachten, die het hart liet en zijne gunst betoonen wil aan allen diem vreezen; deze toch zijn Hem wel gevallen, welk overigens hun e afkomst en uiterlijke omstandigheden vormen mogen wezen.”

„Toch smart het mij, op zoo teeder punt geene volkomen overeenstemming staat, en zoo als de eerwaarde WELSIUS zeide....”

„Laat ons die daarlat teide de prinses, hem in de reden vallende, „ik meent het niet in den geest van het Evangelie is om ongezamenheid te prediken, en nu gij eenmaal het voorbeim het tegendeel ge en wilt, moogt gij u niet door dertien van anderen, die wij overigens willen eerbiedigsten slingeren. Slechts dit eene nog: Gij gelooft imdat het de besliste keus

De Ondergeteekende maakt bekend, dat in het belang van de veiligheid en voor de nachtrust der ingezetenen, de honden, die zonder halsband of des nachts zonder meester op den publieken weg worden aangetroffen, door de politie zullen worden afgemaakt.

SOERABAYA, De Assistent Resident
8 September 1860. voor de politie,
(1415) E. DIBBETS.

Der gemeente wordt bekend gemaakt, dat ten politie bureau de **intekeninglijsten** liggen, ten behoeve der maatschappij van weldadigheid in Nederland.

De Assistent Resident voor de politie,
E. DIBBETS.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 11den September 1860.

Bij A. H. Deeleman in de stad, van diverse goederen.

Op Woensdag den 12den September 1860.

Bij den apotheker *Lammerts van Buuren* in het Militair hospitaal te Simpang, van meubelaire goederen.

Op Donnerdag den 13den September 1860.

Bij D. D. van Boeckholtz in de Chin. kamp, van diverse goederen.

Op Vrijdag den 14den September 1860.

Bij C. Kocken in de stad, van diverse goederen. en daarna

Bij de wed. *Rijneke* in de Roomsche kerkstraat van meubelaire goederen. (1370)

GEBEORTEN.

Voorspoedig bevallen van eene **DOCHTER**, H. J. VAN GARLING, geboren *Zijlstra*.

GRISSE, den 9den September 1860. (1414)

Bevallen van eene **DOCHTER**, DOORMAN, van *Thiel*. SOERABAYA, 6 September. (1386)

VENDUTIE

op aanstaande Dingsdag 11 September.

BIJ

A. H. DEELEMEN,

VAN

DIVERSE COMMISSIEGOEDEREN.

(1375)

OP VENDUTIE

Van Dingsdag 11 September.

BIJ

A. H. DEELEMEN,

zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

HPC No 683. Een kist 50 p. 7/4 Hollandsche witte MADAPOLLAMS.

min af meer beschadigd aangebragt per het Nal schip *Ijdelingsie*, kapt. OUWEHAND. (1407)

Op VENDUTIE

van aanstaande Dingsdag 11 September.

BIJ

A. H. DEELEMEN,

zal zonder reserve worden verkocht: VEERTIEN KELDERS PUIKE GEDROOGDE APPELEN. (1392)

OP VENDUTIE

van aanstaande Dingsdag 11 September.

BIJ

A. H. DEELEMEN,

zal worden verkocht.

Vijftig vaatjes GOEDE BOTER, DIVERSE GROENTENS en VLEESSCHEN in BLIK en FLESSCHEN ZUREN, al deze provisiën bij kleine kavelingen geassorteerd te verkoopen. (1391)

Op VENDUTIE.

van aanstaande Dingsdag

BIJ

A. H. DEELEMEN.

zal worden verkocht:

NEGEN

PAS AANGEBRAGTE SUMBAWA PAARDEN. (1396)

VENDUTIE

Op Woensdag den 12den September a. s.

BIJ

H. A. C. LAMMERTS VAN BUEREN, in het Hospitaal te Simpang

van eene wel onderhoudene INBOEDEL bestaande uit

is van uwe dochter om den schilder hare hand te schenken, en dat zij gelukkig zal kunnen zijn met den man, aan wien zij onder zoo veel tegenkanting getrouwd gebleven is?”

„Ik hoop het, uwe Hoogheid! en bidde God dat deze mijne hope niet zal beschaamd worden.”

„Welnu dan, laat ons niet langer dralen en deze zaak ten einde brengen. Binnen weinige oogenblikken hoop ik u met uwe dochter te laten roepen. Bereid gij haar inschutten om kalm en welgemoed de ontwikkeling af te wachten.”

Nog altijd wandelde PRIMO in de Oranjezaal op en neder, nu en dan in diep gepeins leunende tegen eene der vensters, als plotseling de groote deuren van het voorportaal opengedaan worden en de prinses met een groot gevolg binnentrad. Dat verwonderde den schilder niet, maar wel was hij buiten zich zelve van verbazing als gelijktijdig door eene andere deur de heer *LAUSBERG* met zijne dochter binnenkam en door de prinses genoodigd word om plaats te nemen. Slechts enkelen wisten wat er gebeuren zou en onder dezen was *BARTEL*, die den schilder vriendelijk toeknikte, als wilde hij zeggen: die uitkomst had gij niet kunnen verwachten.

De vorstin plaatte zich in het midden en noodigde den schilder en *KATHARINA* om haar te naderen. „Ik heb verlangd,” zoo begon zij, „in persoon u lieden eene aangename tijd over te brengen, en getuige te zijn van uw geluk. Uwe ouders, jonkvrouw *KATHARINA* hebben toegestemd in uwe verbintenis met den heer *LUIJCK*, indien deze besluiten kan hier te blijven. Ik weet,” zoo voegde zij er

met nadruk bij, „dat dit zijn voornemen niet was en de wijze waarop hij ons verlaten wilde, prijs ik niet. Maar ik vertrouw, dat hij geen bezwaar daarin vinden zal, wanneer hij aan onzen wensch wil voldoen en dit brevet als hofschilder van den prins Stadhouder wil aanvaarden. Het zal ons aangenaam zijn een man van zoo groote talenten in ons midden te behouden, en wij verheugen ons, dat daardoor zijn geluk en dat der jonkvrouw zal worden bevestigd.”

Be-schaamd en verlegen stond daar de schilder, met de oogen beurtelings op de prinses en op de jonkvrouw gericht, en kon nauwelijks woorden vinden om uit te drukken wat er in hem omging. „Uwe Hoogheid beschaamt mij,” was alles wat hij zeggen kon.

„Maar gij aarzelt toch niet?” hernam de prinses. „Verre van daar, mevrouw! Gaarne aanvaard ik het geschenk uwer vorstelijke welwillendheid en hoop mij dit waardig te maken.”

„Welnu, laat mij dan uwe handen ineem leggen, met den wensch, dat uwe harten duurzaam verbonden mozen zijn door het geloof in denzelfden God, en dat Zijne gunst, die meer dan die van vorsten is, u het hoogst geluk moge doen vinden.”

Sprakeloos stonden de brude gelukkigen voor haar, en het was haar aan te zien, dat zij een genotrijk oogenblik beleefde. Wel was het haar leed, dat zij den advokaat niet zoo verre had kunnen brengen om alle vrees ter zijde te stellen, maar zij hoopte van de ontwikkeling der toekomst wat haar thans nog niet had kunnen gelukken. En terwijl de personen van haar gevolg zich om den schilder en de jonkvrouw verdrongen om dezen geluk te wen-

Nieuwe meubels alle gepoeltoerd, als eenige uit elkander nemende **kasten, ronde tafels, vierkante tafels, stoelen, knapen, een solide schrijftafel, voorzien met loquetten- en sluitende laden, en met groen laken bekleed, rotting banken met bultzak, buffet, schutsel, hanglamp, eenige koperen kantoorkampen, groote martavaan voor olie, ijzeren ledikanten met bultzak, drankzetje, olle en azijn stelletjes, een geheel nieuwe speeldoos met vier airs, een dito met zes airs, een pilsander houten fluit met acht berlijnsch zilveren kleppen, een vlooi, twee kistjes met tafel en dessert messen met pleeten heften, Bijouterien in diamant en lava, bockwerken, een hardzingende kanarievogel, een tentwagen, twee span gedresseerde hardlopende wagenpaarden waarvan een span ruime viervoet, tulg voor wagenpaarden en tulg voor rijpaard, imitatieleder, eenige flesschen kanariezaad, dranken, Hollandse keukenstroop, violenaren, glas en aardewerk, en hetgeen verder ter verkoop zal aangeboden worden.** (1821)

VENDUTIE.

Op Donderdag den 13den September a. s.

BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

VAN

diverse COMMISSIE GOEDEREN.

(1872)

Op de VENDUTIE

van den 13den September aanstaande,

zal voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

AR N°. 282.— Een kist inh. 50 ps. 6/4 gebleekte MADAPOLLAM.

—, — N°. 290.— Een kist inh. 50 ps. 6/4 PITO. min of meer door zee water beschadigd, aangebragt per het Nederlandsche schip *Ida Maria de Raath*, kapitein **DE BOER**.

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

(1871)

Op de VENDUTIE.

Van den 13den September a. s.

Zal nog worden verkocht:

PUIKE MEEL.

GOEDE BOTER.

ALE in vaten van 4 dozijn.

27 dozijn oude **COGNAC**.

Eén kist **WILD** in blikken van **ALBERDINGH THIJM**.

Een do. diverse **SOEPEN**.

Twee do. **KOEKEN**.

49 dozijn **MONSTERELESCHJES**.

Lange en korte **WASKAARSEN**.

BROODSUIKER, BITTER, SNUIF, POSTPAPIER.

Twee stellen **Electro plated SPIJS-DEKSELS**.

Een welluidenden **PIANINO**.

Een do. **PIANO**, van **SASSENOEP**.

Lange **TREKZAGEN**, enz.

(1888)

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op de VENDUTIE

van den 13den September a. s.,

zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

Eene partij van circa 50 picols **AFGISLOOPT** rood **BLADKOPER**, afkomstig van het Nederlandsch schip *Allegonda Jacoba*, Kapitein **B. C. PEURHOLT**.

(1889)

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

achen, dankte zij in stilte voor een genot, grooter dan ooit vorstelijke eer of rijkdom haar geschonken had, het genot om gelukkigen te maken, die haren naam zegenen zouden en die haar een gedenk teeken in het hart wilden opzigten, schooner dan de kunst dit immer vermogt.

„Wat is er nu weder gaande?” vroeg moeder **GOMPERS**, als **BARTEL** ademloos binnenstoot om zijne ouders het nieuws te vertellen.

„Goede tijding!” zeide **BARTEL**, en zijn verhaal van het gebeurde werd onophoudelijk afgewisseld door den lof der prinses, die dit alles zoo goed had weten te bewerkten. En er was vreugde ook in het eenvoudig gezin, dat hartelijk deelde in het geluk van den voormaligen huisgenoot.

„Zoo goed een einde,” zeide **GOMPERS**, „had ik mij niet durven voorstellen; maar nu zal de eerwaarde **WELSTUS** toch wel moeten toestemmen, dat deze menschen bij ekanter moesten wezen, en dat, hoop ik, zal den man wat meer rust geven.”

„Maar, vader!” hernam de oude vrouw, „zou onze vriend zijne roomsche dwalingen nu ook laten varen, anders jamvert het mij waarlijk nog van die arme jonkvrouw?”

„Hoe zou ik dat kunnen weten moeder!” was het antwoord, „maar wat ik wel en zeker weet is, dat als de man maar een goed christen is en blijft, zij niet bezorgd behoeft te zijn of hij zijne vrouw wel gelukkig zal maken.”

DE GEANNONCEERDE VERKOOP.

Van het Nederlandsch Indische Barkschip

ANTOINETTE,

groot 123 koijangs, met deszelfs

INVENTARIS,

zal alsnu plaats hebben.

Op Donderdag den 13den September a. s.

des morgens ten 10 ure.

Nadere informatie te bekomen bij

(1882)

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op de VENDUTIE

van den 13den September a. s.,

zal nog ter sluiting van rekening worden verkocht:

Feng **Factuur IJzerwerk;**

bestaande uit:

Beste duimhangers, 10 de krammen, windhaken van verschillende grootten, vleeschhaken, hingen, Reursloten, Kasten en Ladensloten, grendel sloten, ruwe kist sloten, kruk sloten, verlake krukken met platen, paarden kettingen, enz. benevens eenige kist. n Timmermansgereedschappen.

(1412)

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op de VENDUTIE

van den 13den September a. s.

zal nog worden verkocht:

Een **STOCKRETEL** van circa 18 voet lang.

VERDER:

15 grooten kranjangs **SUIKER**, Samarangsche **KAINS** en **SLENDANGS**, zogt **HOCFDCEKEN** en **KAINS**, enz.

(1413)

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VENDUTIE

tegen 4% vendusalaris.

OP Dingsdag den 25sten September a. s.

voor rekening

VAN

ADAM & CO.

DOOR EN IN HET LOCAAL VAN

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VAN

EEN ENGELSCH FACTUUR

bestaande uit:

Karpetten en van geheel nieuwe dessins.

Alcatieven

Tollet spiegels met en zonder marmeren Bladen.

Parfumerien.

Brasne windsorzeep.

Violet poeder. (Beluk.)

Zadels met hoofd-tellen compleet.

Wagenruigen met pleet gemonteerd voor 2 en 4 paarden.

Imitatie leder.

Stapleder.

IJzeren ledikanten voor één en 2 personen.

Gedrukte Jacouets.

Fijn gewerkte dames zakdoeken en kragen.

IJzeren veldbedden.

IJzeren geldkisten.

200 kistjes zeep, geschikt voor huisselijk gebruik.

Merinosche Steeren en dames borstrokken.

do. **onderbroeken.**

Witte en gestreepte katoenen borstrokken.

Voet-bankjes.

Cordlingood.

Glimmend katoen.

Lubbeloop Jagtgeweren in mahonijhouten kistjes, compleet.

Engelsche kaas en wortelen in blik.

do. **mosterd.**

25 kistjes gemberwijn.

Franjes.

Onderrokken.

Japonnen.

Spelden.

Statist.

Passerdoozen.

VERDER:

25 kisten champagne.

Spiegels van verschillende grootte met vergulde en verzilverde lijsten.

Franse modewaren.

Bloemen en coliffures.

GOUDWERKEN,

bestaande uit:

Braceletten, broches, oorbellen, hemds-knoopen, medaillons, enz.

Amerikaansche mécanique klokken.

Rhénoscéros hoorns.

Engelsche medelijken in mahonijhouten kistjes, met boekjes tot aanwijzing van het gebruik.

EN

Een pas aangebragte **planino**, van **P. de Ruijter et fils**, à Breda.

Alles daags te voren te bezichtigen.

Bijgebragte goederen worden niet aangenomen. (1842)

HOUTVEILING TE KEDIRIE

op Woensdag den 26sten September aanstaande,

des morgens te 10 ure,

door tusscheukomst van het endu-kantoor

van

HONDERD STUKS MEESTAL GAVE

DJATIE BALKEN

van verschillende dimensien.

De verkoop geschiedt op het gevoon crediet van drie maanden.

(1411)

SIE BANSOELJ.

HOUT VENDUTIE

Op een nader te bepalen dag

zullen ondergeteekenden op hunne stapelplaats tussche kampong *Bandaran* en het fort *Prins Hendrik* verkopen:

915 STUKS BALKEN

geschikt voor huis- en scheepsbouw, en afkomstig van de houtaankap *Gedong-Panis*.

(1893)

B. KCPERSMIT & CO.

HOUT VENDUTIE

Op een nader te bepalen dag in het begin van September.

zullen door ondergeteekende op hunne stapelplaats bij

de kampong *Bandaran* in publieke VENDUTIE worden

verkocht.

1200 STUKS BALKEN

geschikt voor huis en scheepsbouw.

(1241)

B. J. VAN ECK & CO.

OP EEN NADER TE BEPALEN DAG,

ZAL DOOR

HAYE & CO.

Kaliemaas, hoekebulen.

Vendutie worden gehouden van **VERSE GOEDEREN**: Goed onderhouden **MEUBEL** als: **BANKEN, TAFELS, STOELN, CONSOLEKASTEN, KNAPEN, IJZEREN- en HOUTEN LEDANTEN, LAMPEN, FUFFIT, SPIEGELS** en **SCHRIJVEN**, Eene groote partij **ROOD BLADKOPER** en **HOUTEN, HOUTWERKEN, AFRAAK VAN SOEPEN**, en wat verder te voorschijn zal gebragt word

Goderen kunnen bijgebragtden.

(1877)

VERTREK VAN SONSCHREPEN.

STOOMBOOT ENARANG

KAPITEIN **S. VOLSTIJN.**

Vertrekdagen gedurende de 1d September.

den 7 September naar *Srang* via *Katavia*.

den 23

Nadere informatie te bek bij

de agenten

(1844)

ALM & CO.

Kapitein KULLER.
Vertrekt naar Batavia via Samarang,
op *Wuensdag* den 12den September.
Adres bij
W. CORIS DE VRIES.

KAPITEIN GUIJOT.
vertrekt naar de **Molukkos** via
Macassar, Timor Koe-
pang en Delli,
op Zaturdag den 15^{en} September.
Adres bij
(1408) **W. CORES DE VRIES.**

 vertrekkende op ^{Maand Dinsdag} aanschijn Zaterdag den
15 dezer. — Voor passage of vracht adressere
men zich bij
SOERABAYA, MAJOR MATZEN & CO.
10 September 1860. (1404)

(1885)

(1887) GEBR. VAN DELDEN.

41190

LE ROY & CO.

BENOEMINGEN, BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT.

van den 5den September 1860, no. 71.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens vertrek, als lid van het collegie van curatoren van het gymnasium Willem III, dr. P. Bleeker, dirigerend officier van gezondheid der eerste klasse, onder dankbetuiging voor de vele goede en gewichtige diensten, bij de eerste zamenstelling en oprigting bewezen.

WEDERGEPLAATST:

Als controleur der tweede klasse bij de landelijke inkomsten en kulturen, C. W. F. Neijls, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

BEVORDERD:

Tot controleur der tweede klasse bij het binnenlandsch bestuur in de residentie Menado, de controleur der derde klasse J. G. F. Riedel.

BIJ DE HOOFDCOMMISSIE VAN ONDERWIJS IN NEDERLANDSCH-INDIE.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als president, mr. A. Prins, vice-president van den Raad van Nederlandsch-Indie, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezene belangrijke diensten,

BENOEMD:

Tot president, jhr. mr. H. C. van der Wijck, lid in den Raad van Nederlandsch-Indie.

BIJ DE BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

ONTHEVEN:

Van de verdere vervulling der betrekking van eerst aanwezenden ingenieur in de residentie Rembang, de aspirant-ingenieur L. J. Mulder.

OVERGEPLAATST:

Naar Rembang, om op te treden als eerst aanwezend ingenieur in het gewest van dien naam, de aspirant-ingenieur J. C. Schumm, thans te Samarang.

Naar de hoofdplaats Samarang, om werkzaam te zijn onder de bevelen van den eerst aanwezenden ingenieur in het gewest van dien naam, de aspirant ingenieur S. Verburgh, thans tijdelijk waarnemend adjunct bij het eerste bureau der directie.

BELAST:

Met de tijdelijke waarneming der betrekking van adjunct bij het eerste bureau van de directie der burgerlijke openbare werken de aspirant-ingenieur L. J. Mulder.

Militair Departement.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den directeur van het groot militair hospitaal te Samarang (militair ambtenaar der eerste klasse) P. Bodemeyer.

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

GEPLAATST:

Bij het garnizoen te Soerabaja, de officier van gezondheid der eerste klasse G. F. James, thans ter beschikking te Batavia.

OVERGEPLAATST:

Bij de civiel en militair geneeskundige dienst te Telok Betong (Lampongsche districten), de officier van gezondheid der tweede klasse T. H. Eisinger, thans te Kediri.

Bij de civiel en militair geneeskundige dienst te Kediri, de officier van gezondheid der tweede klasse A. Rosman, thans te Soerabaja.

Bij de civiel en militair geneeskundige dienst te Klatten, de officier van gezondheid der derde klasse A. C. Langerveld, thans te Weltevreden.

Bij het garnizoens hospitaal te Lahat (Palembang), de officier van gezondheid der derde klasse E. P. Trombrink, thans te Djokjokarta.

Bij het garnizoen te Djokjokarta, de officier van gezondheid der derde klasse B. Schreuders behorende tot het garnizoen te Wonosobo, thans te Pelantongan.

Bij het garnizoen te Kedong Keha, de officier van gezondheid der derde klasse H. J. Wefers Bettink, thans te Soerabaja.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 10den September 1860.

Aankomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. Stoomschip *Macassar*, de Luit. t/z. Slegt, Dronker, Smits, Majoor Gevers, de hh. Harde, Duijbode en zuster, Abcoude, Filoman.

Wij vernemen dat hier per telegram bericht is gekomen van de volgende benoemingen:

Tot secretaris van Pekalongan L. W. D. Monod de Froideville thans secretaris van Madura.

Tot havenmeester te Batavia F. H. C. van Kervel thans havenmeester te Anjer.

Tot controleur der inkomende en uitgaande regten te Samarang, C. Kuhr thans ontvanger der inkomende en uitgaande regten te Pekalongan.

— Gisteren nacht arriveerden alhier de landmail pakketten overland van Batavia aanbrengeende europesche nieuwtijdingen loopende tot 25 Julij wier voornaamste inhoud heden is opgenomen.

— Volgens geruchten zoude de staat van zaken te Bangermassin zeer ongunstig zijn; wij zullen ons echter van alle bepaalde mededeeling dienaangaande onthouden tot wij daaromtrent met enige meerdere zekerheid kunnen spreken.

Door eene welwillende hand ontvingen wij het volgende ter plaatsing:

Ter zake van het onder eenige Europesche militairen van het garnizoen te Willem I beraamd, doch tijdig ontdekt en door doeltreffende maatregelen vrijdeld omplot tot opstand, zijn heden morgen aldaar, ingevolge de door den tempo-

rairen krijgsraad geslagen vonnissen, in tegenwoordigheid van het gansche garnizoen, ten uitvoer gelegd:

twee straffen des doods met den strop,

vijf straffen met den kruiwagen, en

vijf straffen met detentie.

Alles is in de beste orde afgelopen.

(S. C.)

ALGEMEEN OVERZICHT

van den specialen correspondent van den OOSTPOST.

BINNENLAND.

Ik begin met de vermelding van twee maatregelen van het Departement van koloniën die hier eenen zeer goeden indruk hebben gemaakt, en ook niet missen zullen ten aient met genoeg ontvangen te worden.

De eerste betreft de oprigting eener ambachts- of industrie school te Soerabaja, welke zich zoo snel ontwikkelen de stad, de hoofdzetel der nijverheid van Neêrlandsch-Indie mag genoemd worden. Die school waar theoretisch-onderwijs om niet of tegen zeer lage retributie zal gegeven worden aan allen die het verlangen, zou, wat betreft de opvoeding, in naauw verband staan met het jongens-weeshuis, dat te Soerabaja wordt opgericht, en wat de praktische vorming aangaat, met de rijks-constructionwinkel en de rijks-fabriek van stoom en andere werktuigen.

De tweede maatregel is van meer algemeene strekking, en heeft ten doel om, bij alle eenigzins belangrijke garnizoenen of genie-werken, zoowel op Java als op de buitenbezittingen, voor afstammelingen van Europeanen, de zogenoemde inlandsche kinderen, de gelegenheid te openen tot het aanleeren van eenige ambachten, als daar zijn, het kleef- en schoenmaken, het geweer- en smeden, timmeren metselen, zadel-,tuig- en wagen-maken, steen en pannbakken, vormen, enz. enz. Jongelingen tusschen twaalf en achttien jaren zullen zich daartoe kunnen aanmelden, en eene opklimmende maandelijksche toelage genieten.

Die aansluiting aan het leger zal hen tevens aan orde, tucht- en arbeidzaamheid gewennen. Inderdaad, men mag zich vleijen dat door deze maatregelen velen tot goede machinisten, opzigtters, ambachtlieden, enz. gevormd, en gevolglijk tot nuttige en geachte lieden opgeleid zullen worden, of wel het leger in Indië zullen versterken.

Overgaande tot het politiek overzicht zoo vangen wij aan met de werkzaamheid der tweede kamer. Sedert 10 Julij is zij bij een. Onder de eerste werkzaamheden behoorden eenige vragen van den heer van Hoevell aan den minister van koloniën.

a betreffende de overlegging van de regeling der suikercultuur,

b aangaande de zaak van het suiker-contract, *Bangka*, vragen en antwoorden des ministers luiden als volgt:

De Heer van Hoevell zeide: De kamer herinnert zich de motie van orde onlangs aangenomen. Bij die gelegenheid heeft de minister van koloniën beloofd mededeeling van de door hem voorgenomen regeling aan de kamer. Ik wensch verlof te vragen, om den minister te mogen uitnoodigen thans dit stuk over te leggen.

De tweede gebeurtenis staat met de suikerzaak in een naauw verband. Er is een gerucht dat in het geheele land eene groote ergernis heeft verwekt. Op nieuw zou een gunstbetoon zijn bewezen ten nadeele van 's lands schatkist en tot schade van het algemeen belang. Dat gerucht is tot eenige zekerheid gekomen. Ik geloof dat het pligt is de regering in de gelegenheid te stellen daaromtrent ophelderingen te geven. Ik wensch dus de regering te verzoeken bij de over te leggen regeling der suiker-cultuur te voegen, alle ophelderingen en alle stukken en overeenkomsten betreffende het suiker-contract *Pangka*, een contract voor eenigen tijd bij een arrest van de regterlijke magt vernietigd, maar waarvan men verhaalt dat het thans weder in het leven is geroepen en op zonderrlinge wijze in handen van twee gunstelingen is geraakt.

De heer Rochussen, minister van koloniën, antwoordde: „uit het verslag van het verhandelde in de zitting van eergisteren is mij gebleven dat de grachte afgevaardigde uit Almelo wenscht overlegging van stukken. Ik ben daarom heden in de vergadering verschenen ten einde hem gelegen te geven zijn verzoek te herhalen; er scheen toch thans geene sprake van het geven van inlichtingen, slechts van het overleggen van stukken.

Wat betreft de regeling voor de kultuur en de bereiding van suiker, zoo vind ik — ofschoon zij reeds door de staats courant is medegedeeld, zoo dat ik er mij bij zou kunnen bepalen daar naar te verwijzen — geen bezwaar om die regeling aan de kamer over te leggen. Dit echter moet niet worden beschouwd als een blijk, dat ik aan deze kamer de bevoegdheid tot regeling der zaak toeken, maar ik wil haar toch gaarne in de gelegenheid stellen de plaats gehad hebbende regeling te beoordeelen. Ik zal dan wellicht in de gelegenheid worden gesteld om aanmerkingen die gemaakt mogten worden, te bestrijden of toe te lichten, terwijl ik dan tevens de blaam zal kunnen opheffen, die men op die regeling geworpen heeft, en kunnen aantoonen dat zij is in het belang der staat en daarbij geene gunsten zijn beoogd of gegeven, naar regmatige en op toestanden gegronde regelen zijn daargesteld.

En wat in de tweede plaats betreft de overlegging van stukken betreffende de genoemde onderneming, ik ben volkomen bereid die overlegging te doen. Daar toe zal echter eenigen tijd vereischt worden om eene schifting te maken van het al dan niet noodzakelijke, ten einde niet de kamer met noodloze stukken, maar alleen met datgeen waar het op aankomt bezig te houden, en om dan afschriften van die stukken te doen vervaardigen. Omtrent den inhoud daarvan zal ik niets zeggen, dan alleen dat ik voor mij zelven overtuigd ben dat de kamer, na de stukken gezien te hebben, zal bevinden dat hetgeen daaromtrent is medegedeeld onjuist is.

Werkelijk heeft ook heden, 25 dezer, de overlegging der stukken plaats. De regeling der suiker cultuur is niet nieuw, het zijn dezelfde stukken bereids vroeger in de *staats courant* opgenomen. Wat het construct *Pangka* aangaat, tai van processtukken zijn daaraan vervoonden. De slotsom er van is dat de regering meende dat het algemeen belang medebragt om door transactie een eind te maken aan de lang gerekte procedures tusschen den heer van Vloten en het Gouvernement. De executie verkoop der fabriek heeft 206,000 opgebracht. Bij de transactie heeft de heer v. Vloten daarvan de helft erlangd en is op nieuw als contractant aangenomen, naar de nieuwelings vastgestelde grondslagen volgens § 25 van welke, wanneer geene bestaande fabriek bij het

contract geleverd kan worden, een termijn van twintig jaren wordt verleend. De heer van Vloten heeft vervolgens onder goedkeuring der regering zijne regten en verplichtingen overgedragen aan den heer J. G. A. Gallois. De voorwaarden waaronder die overdracht is geschied, zijn geheel vreemd aan het Gouvernement. Wij treden hier volstrekt in geene beoordeeling, maar deelen slechts mede de korte in houd van de massa overgelegde stukken. Het schijnt echter oppervlakkig dat de heer van Vloten, die de veroordeelde partij was, er niet slecht is afgekomen Na nog eenige voorbereidende werkzaamheden en onderzoekingen te hebben verricht is de kamer sedert den 16 bezig met den grooten spoorwegstrijd. Eerst werden de algemeene beschouwingen gevoerd waarbij voor en tegenstanders de zaak in haar geheel elk naar zijne zienswijze, uit een zette en het heil of het heillooze van het ontwerp aantoonde. De koloniale financiën kwamen daarbij ernstig ter sprake, omdat meerendeels zoo niet uitsluitend, daaruit de miljoenen moesten gevonden worden voor den spoorweg aanleg van staatswege benooidigd, en als men nu lette op de omstandigheid dat ons gewoon budget reeds niet anders sluiten kan dan door een deel van het hatig slot der koloniale geldmiddelen, dan kwam de vrees, dat een last van minstens 10 miljoen 's jaars gedurende 10 jaren op de schatkist gelegd, al de O. I. baten zou noodig maken, zoodat voor andere uitgaven de weg gesloten, en zelfs aan verbeteringen in Indië die vermeerdering van uitgaven moesten na zich slepen, minder ruim de hand zou kunnen worden geslagen. Hoe dit zij, het rekene op 10 miljoen meer uit de Oost gedurende het eerste tiental jaren ten behoeve onzer spoorwegen, is en blijft eene bedenkelijke zaak, ook omdat de hoeveelheid der O. I. baten toch voornamelijk van de marktprijs der producten afhangt. Er werd dan ook nog tot het laatste toe eene poging aangewend om den aanleg van spoorwegen te verhoeden en te beproeven of de particuliere industrie met staats hulp en aanmoediging de taak niet op zich zou kunnen nemen. Tot bereiking van dat doel, strekte een amendement op art. 1 der wet afkomstig van den heer Thorbecke en 13 andere leden, waaronder ook de heer van Twist, strekkende om te bepalen dat er spoorwegen worden aangelegd in een volgend artikel op te noemen; dat echter van 's koningswege een termijn worde bepaald binnen welken aanvragen om concessie tot aanleg en exploitatie der wegen geheel of gedeeltelijk bij den minister van binnenl. zaken kunnen worden ingediend. Die aanvragen zouden dan publiek gemaakt worden, en zoo het na onderzoek en overleg met de aanvragers bleek dat de uitvoering kon worden gegund en daartoe de medewerking der staten generaal noodig was, zoo het daartoe vereischt voorstel hun in den aanvang der met September te openen zitting worden aangeboden. Bij gebreke van voldoende aanbiedingen waarop concessie zou kunnen worden verleend, zou een voorstel van wet tot aanleg voor rekening van den staat zoodra mogelijk aan de staten generaal worden onderworpen.

Dat amendement sloot den aanleg van staatswege in het uiterste geval niet uit, maar wenschte voor af voor goed uitgemaakt te zien of niet de meeste of een deel der veelvuldige lijnen in het ontwerp der regering opgenomen door de particuliere nijverheid kan worden aanvaard.

Dan zou verneden worden de enorme uitgaaf van het tegenwoordig voorstel met al zijn nasleep van nieuwe staatsanbten en met den tijd pensioenen, terwijl overigens de kamer consequent zou blijven aan hare vroegere herhaaldelijk bij groote meerderheid gedane uitspraak, dat zij namelijk geene staatspoorwegen wilde. Het tegenwoordig ontwerp dat ten gevolge van eene kabinetverandering in het leven was geroepen, druischte tegen dat herhaaldelijk geuit gevoelen vlak aan, en van daar dan ook dat én in de gewisselde stukken, én bij de discussien de anti-constitutionele oorsprong van dat nieuwe kabinet werd besproken, bestemd om uitvoering te geven aan het gevoelen der minderheid van de vertegenwoordiging, welke strekking men bij meerdere kabinet-veranderingen in de laatste jaren had waargenomen, in strijd met onze constitutionele beginselen, en in haar gevolgen met zich voerende, stagnatie, botsing, gebrek aan overeenstemming met de volksvertegenwoordiging. Het was de heer van Zuylen van Nijvelt, behuiddoon van den minister Rochussen, die de zaak van dien kant beschouwende, die, hoe ook door familie- en liefhebbers gehecht aan sommige leden van dit kabinet, evenwel geen offer van zijne overtuiging wenschte te brengen; en openlijk verklaarde dat het programma van April 1854 (optrading van het ministerie Rochussen) waarin verklaard werd dat de roeping van dat ministerie was, „betere waarderung der constitutionele beginselen van den tegenwoordigen tijd“..... verscheurd was! „Het ministerie heeft daarop geantwoord, dat het niet zou antwoorden; dat het bij deze gelegenheid de politieke kwestie zou ter zijde laten, steeds op den voorgrond stellende de natie wil spoorwegen, hoe dan ook.

Dat was dan ook het voornaamste thema van de bestrijders van het amendement (want zeer enkelen waren er, die niet of tegen staatspoorwegen of tegen de zware financiële last groote bedenking hadden). De natie wil spoorwegen, hoe dan ook. Men wil geen langer uitstel. Er is lang genoeg gedebatteerd, er moet gehandeld worden. Die redenering, of beter dat gevoelen hoorde men zelfs verkondigen door mannen die nog geen jaar geleden het vorig ontwerp, met het oog op de koloniale financiën, ten sterkste hadden bestreden. Genoeg, het amendement is nu niet meer dan 25 stemmen erlangen, terwijl 41 zich er tegen verklaarden. Van dat oogenblik (zitting van 19 Julij) is het beginsel van den aanleg door den staat beslist en al de volgende dagen tot op heden toe, zijn gewijd aan de vaststelling der rigtingen en lijnen, waarvan nu ieder nu de staat toch betaalt, het zijne wenscht te hebben, en dat tracht te verkrijgen bij wijze van amendement op het regerings voorstel. Het is inderdaad een *lijtjes trekken* al het een aard is. Tot nog toe echter zijn al die anderen, die het plan nog kostbaarder zouden maken, in het water gevallen en wordt nu sedert een paar dagen getwis over de ernstige kwestie welke de verbinding in het midden des lands, in verband met de rivier-overpang en de daaraan verbondene overbruggingen, en in verband tot de beste verzekering van het internationaal en het binnenlandsch verkeer de beste zij.

De details van dat geographisch-technisch-waterbouwkundig en mercantiel debat kan ik u hier gerust besparen onder verwijzing des nood naar de breedvoerige verslagen de overland — editie der Ned. Rott.-Courant. Ik vermeld hier alleen dat de uitslag heden is geweest, dat al de amendementen op één na zijn verworpen of ten gevolge der aanneming van dat eene kwamen te vallen. Door dat aangenomen amendement zal het noorden met het zuiden verbonden worden

(in plaats van Maasbergen langs Amrongen, Tiel en 's Bosch tot Bostel) te Utrecht als centraalpunt en van daar uit langs Kuilenburg, Zalt-Bommel, 's Bosch tot Bostel, en van daar verder gelijk in de regeringsopdracht, naar Duitschland en België. Hiermede zijn nog niet alle lijnen afgeolopen, blijvende er nog over die van Rotterdam, over Dunt en Moerdijk naar Breda, zonder overbrugging van het Hollandsche Diep en de Noord-Hollandsche IJn naar het Nieuwe Diep. Dan blijft nog over de bepaling der punten waar gelijktijdig met den bouw zal aangevangen worden en wie met de exploitatie zal belast zijn, waaromtrent een amendement van den heer van Bosse is ingediend om de geheele exploitatie aan de staatsdienst te onttrekken.

Met de spoorwegen staan in naauw verband de sedert lang besprokene verbetering der waterwegen van Amsterdam en Rotterdam naar zee, d. de doorgraving van Holland op zijn smalst, en de doorgraving van den hoek van Holland tot in de Maas. De regering heeft ten steilste verklaard dat het haar volle ernst is om ook die zaken aan te vatten. Een en ander wordt berekend op p. m. f. 20.000.000 met inbegrip eener bijdrage van Amsterdam. De regering moet ook nog de emancipatie der slaven in de West tot stand brengen à raison van er. 15 millioen. Gij ziet, wij deinsen voor geene uitgave terug. De regering verlustigt zich in een *embarras des richesses*. Mocht het einde alles ten goede bekoonen, maar er zijn eenige hollandsche spreekwoorden, die op onze tegenwoordigen toestand nog al toepasselijk zijn als: b. v.: die te veel hooi op zijne vork neemt, enz! die het onderste uit de kan wil hebben, enz.

Hoe dit zij, de heer van Hall heeft de voldoening Nederland als equivalent voor zijne vrijwillige leening van 1844 een stel staatspoorwegen te hebben gegeven voorloopig op het papier, en een jaarlijksche twistappel bij elke begroting over het toefjaar der 10 millioen. Het is dan ook reeds door een der leden in de kamer gezegd, dat men elkander toefluistert dat er van de algeheele uitvoering van het plan niets komen zou, dat het niet ernstig gemeend was, en dat als later de geestdrift wat bekoeld zou zijn, de werkdraft wel verminderen zou.

Met de spoorwegen, die naar het zich laat aanzien bij eindstemming tegen het einde dezer of het begin der volgende week zullen worden aangenomen, stoomen onze afgevaardigden huiswaarts.

Althans gisteren is besloten om behalve eenige weinig omvangrijke zaken (het voorstel tot enquête over de waterafstapping op de Maas en de verhooging van het budget van oorlog voor 1860 op tot het normaal cijfer van ce. 12 millioen te komen) de werkzaamheden zullen afloopen, zoodat volgens besluit met kleine meerderheid genomen, de regtelijke organisatie in dit zitting jaar niet zal behandeld worden.

Ofschoon de haast bij dit onderwerp, dat aangenomen zijnde, eerst wel in 1862 in werking zal worden gebracht, niet zoo overwegend groot is, is de beslissing toch te bejammeren, omdat dit ontwerp geheel gereed voor de discussie was, en omdat deze minister het problema schijnt te hebben opgelost aan 7 of 8 voorgangers mislukt, om voor een nieuwe regtelijke inrigting eene voldoende meerderheid in de tweede kamer te erlangen. Hij heeft dan ook bij de onlangs ingediende memorie van beantwoording op het voorloopig verslag der afdeelingen, zijn stelsel in deze hoofdpunten kunnen volhouden en daarentegen op ondergeschikte punten in den geest van het verlangen der kamer, verbeteringen gebracht.

Zoo als gezegd, eerlang gaat de tweede kamer uit een. Daar de aanneming er spoorwegen bij beide kamers te voorzien is, kan van ontbinding der vertegenwoordigers geen sprake meer zijn. Is wapenstilstand tusschen kamer en ministerie is gesloten en om tegen de nieuwe zitting nieuwe toebereidselen tot den strijd te maken, want, het schemerde in de beraadslagingen oer de spoorwegen reeds door politiek vertrouwen genie dat kabinet en speciaal de minister president niet. Opelijk heeft de heer de Brauw den 4 Julij gezegd:

„Ik kom er rond voorut, in dit kabinet stel ik geen volkomen vertrouwen, omdat ik weinig politiek vertrouwen stel in den man die aan het hoofd er van staat. Ik zal in geen discussie daaromtrent treden; later zal er misschien gelegenheid zijn dit punt te behandelen, maar ik reken, dat ik van de politiek van het oofd van dit kabinet sedert 1853 zoó veel gezien heb dat het onmogelijk vertrouwen in hem stellen kan. Maar dit zou mij niet beletten om het wetsontwerp aan te nemen als ik mij er mede verenigen kon, als het naar mijn oordel goed was.” De minister van Hall heeft daarop geantworf „dat hij zich dit moest getroosten, en daaronder ook zeer stroot was.

„Mij is de reden bekend, en ik geloof dat de groote meerderheid van deze vergadering de gronden zou billijken van het gedrag dat mij zijn vertrouwen heeft doen verliezen.”

In mijnen vorigen is gewezen op het adres der tabakshandelaren te Rotterdam hunne bezwaren en bezorgdheid aan den minister van konien mededeelende over de belemmering van de vrije tabakcultuur te Rembang. De minister heeft daarop het volgende geantwoord:

Gelezen hebbende eenadres dd. Rotterdam Junij 1860, van de Gebroeders Notboom en 69 anderen reeders, kooplieden, grossiers, fabriekanten en makelaars, belang hebbende bij de cultuur van, den handel in Java tabak, houdende mededeeling van hunnen vrees dat, ten gevolge van den door de regering aan dambtenaren en aan de inlandsche hoofden te kennen gegeven wil om *vrijen arbeid noch aan te moedigen, noch tegen te werken*, de bovengemelde cultuur en handel worden bedrjgd, met verzoek dat de tak van welvaart waarop zij d aandacht vestigen zoowel hier als in Indie niet slechts liet worde belemmerd, maar veel eer worde ondersteund en aangemoedigd.

Heeft goed gevonden:

1° etc.

2° aan de adressant, voornoemd, in beschikking op hun boven omschreven verrek, bij extract dezer te kennen te geven, dat van hun adres afschrift is gezonden aan den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indie, ten einde op den inhoud, oor zooveel noodig, acht te slaan, en dat, terwijl overigens i regering het belang van de cultuur en van den handel in Java tabak ten volle waardeert, het geenszins in hare bedelingen ligt, vrijen arbeid of vrijwillige overeenkomsten toelivering in het minste te belemmeren.

's GRAVENHAGE 2 Julij 1860.

Dit antwoord heeft weder polemiëk uitgelokt. Het orgaan der partij van teruggang, de *Nederlandsch Indie*, vindt het magtig mooi. De tegenovergestelde rigting beschouwt het standpunt des ministers, *geene belemmering aanbrengen*, in strijd met art. 60 van het regerings reglement dat *aanmoediging* der ondernemingen van landbouw en nijverheid gebiedend omschrijft, en ziet men in deze handelingen een bewijs te meer van de zuet des ministers om den vrijen arbeid te fouiken.

Als eene bijdrage tot de questie van den vrijen arbeid kan hier nog welkom zijn de mededeeling dat in de *MIDDRAGEN TOT DE TAAL-, LAND- en VOLKENKUNDE IN NED. INDIE* uitgegeven door het koninklijk institut te Delft (3e deel, 1e stuk, nieuwe volgreëks) een verslag voorkomt van een gehouden plaatselijk onderzoek omtrent de indigo-cultuur en bereiding door particulieren, in de residentie Djocjakarta, door den controleur der eerste klasse bij de landelijke inkomsten en cultures G. van Beest Holle dd. 31 Maart. Het stuk is eene doorgaande lofrede, *geene aanprijzing*, van den vrijen arbeid op Java, daar het aantoonst hoe vrije arbeid daar mogelijk is, en wat die vermag in vereniging met Europeesch kapitaal en vrije industrie. Het toont wijders aan hoe, onder toepassing van vrijheid en particuliere nijverheid, eene cultuur die in de Gouvernementeulanden zulke slechte resultaten leverde, dat zij grootendeels is moeten worden ingetrokken, gedijen en bloeijen kan. De schrijver wijst er bepaald op dat alle werken waarvan in zijn verslag sprake is, in vrijen arbeid worden uitgevoerd door bepaalde koelies, welke zich op de landen ophouden en die ook tegen een bepaald loon hunne diensten aanbieden, en zegt ten slotte met nadruk dat de particuliere planters het bewijs leveren dat veel goeds kan worden gesticht, ook al is de drijfveer eigenbelang, zoodra deze met algemeen belang is verbonden.

Ik besluit met dit binnenlandsch overzigt in verband te brengen met de treurige mare waarvan het buitenlandsch overzigt de gruwelijke bijzonderheden bevat, slagting der christenbevolking in Syrie. Ook onze consul te Damascus is daarbij vermoord, hetgeen aanleiding gaf in de tweede kamer om den minister van buitenlandsche zaken inlichtingen te vragen. Het antwoord des ministers komt hierop neder het feit, die moord, is helaas waar, blijkens een uit Smyrna ontvangen telegram, maar overigens zijn er geene Nederlanders te Damascus gevestigd. Wat de vraag betreft of er maatregelen worden genomen tot handhaving onzer nationale waardigheid zal de regering, doordrongen van het gewigt der zaak met klem en nadruk op eene genoegdoening aandringen, en de minister durft zelfs borg blijven voor eene voldoende satisfactie. Op de vraag of er maatregelen worden genomen tot bescherming onzer landgenooten, antwoordde de minister dat dadelijk order is gegeven dat de schepen in de Middellandsche zee die te Maltha verwaacht worden of zich daar bevinden, onverwijld naar Bayruth moeten vertrekken en niet eerst naar Alexandrie stevenen. Op de laatste vraag of er maatregelen worden genomen ter voorkoming, zoo veel mogelijk, van verdere gruwelen, zoo is het verlangen der regering dat onze vlag tot bescherming en beveiliging moge dienen voor allen die het mogten noodig hebben. Maar, even als gedurende den Griekschen opstand, onze marine vreemd gebleven is aan politieke combinatiën, vreemd aan de coalitie die de zeeslag van Navarino ten gevolge heeft gehad, zoo wenscht ook nu de regering dat onze tusschenkomst het karakter behoude van eene bloot philanthropische tusschenkomst, zonder politieke bijjogmerken. De heer Schimmelpenninck die de vragen tot den minister gerigt had, heeft zijn dank en tevredenheid te kennen gegeven over dat antwoord, en de zaak verder aan de ernstige aandacht der regering aanbevolen.

BUITENLAND.

Was in den laatsten tijd de algemeene aandacht op de zaken in Italie gevestigd, en bleef men steeds in levendige spanning verkeerden omtrent den loop dien de omwenteling daar zoude nemen, in de jongste dagen is daarin eenige verandering gekomen, en terwijl nog donkere wolken den Italiaanschen horizon benevelde, werd op eenmaal het zwerk in het oosten van Europa bloedrood gekleurd. De zinswijze van prins Gortchakoff, door hem voor eenigen tijd in eene nota aan de groote mogendheden medegedeeld, heeft zich op eene allertreurigste wijze bevestigd. Schrikkelijk en hartverscheurend zijn de verhalen van al de gruwelen die in de laatste tijden door de Drusen op de Maronische Christenen zijn gepleegd onder het oog der Turksche overheden zelf, die er zich weinig om schenen te bekommeren hoe de christenen door de heidensche Drusen werden behandeld. In de omstreken van Saïda zijn de wegen als bezaaid met de lijken van christenen, monniken en leeken zijn ter dood gemarteld, talloze aanzienlijken van al hanne bezittingen beroofd. En het is nog niet gebleven bij deze tooneelen van onbeschrijfelijke wreedheid en verdelgingwoede. Vijf en veertig duizend christenen zijn ten zuiden van Herovan door eene groote overmagt van Drusen en Muzelmannen ingesloten, waar hun leven ernstig wordt bedreigd. Te Bayruth worden honderden gekwetsten verpleegd die het bewijs geven van der Drusen grove wreedheid. Daar vindt men vrouwen van welke men de handen heeft afgeknip, mannen wier armen en beenen door mokerslagen zijn verbrijzeld, kinderen welker neus en ooren zijn afgesneden, en die alleen door de Drusen werden in leven gelaten ten einde hen ter prooije te geven aan de duidelooze smerten en het lijden die van die verminderingen het onvermijdelijk gevolg moeten zijn. De Turksche autoriteiten spelen daarbij een ellendige rol, te verachtelijker dewijl zij zelfs den moed niet hebben om voor hunnen haat tegen de Maroniten en Europeanen uit te komen, dan wel dien haat opzettelijk verbergen ten einde de christenen te beter te misleiden en hen dan weerloos aan hunne moordenaars over te leveren. Ook te Deir-el-kamar ging de huichelary der Turksche overheden alle grenzen te buiten. De Turken rukten namelijk de plaats binnen; zij waren 1000 man sterk, van gescht voorzien, en onder bevel van Tahir Pacha. Uit vrees voor het lot dat hen van de in aantogt zijnde Drusen wachtte, wilden de ingezetenen naar de kust vlugten, doch Tahir Pacha wilde dit niet gedogen en liet verscheidene dagen achtereen omroepen dat de christenen niets hadden te vrezen, dat hij met zijne duizend man en artillerie, zijne eer en hoofd borg stelde voor der christenen veiligheid, zoowel wat betrof hunne goederen als hunne personen, en dat ieder die het wagen zou hen in het minst te verontrusten, door hem ten strengsten zou worden getuchtigd. De christenen lieten zich door des Turke overgelijkelijk laagheid in den val lokken en bekochten hun goed vertrouwen met hunnen ondergang. Naauwelijks toch waren de Drusen gekomen of Tahir Pacha consigneerde

zijne troepen in de casernen, liet de Drusen ongehinderd de stad binnendringen, en duldde het lijdelijk dat eene algemeene slagting onder de christenen werd aangerigt. Ongeveerd de vrouwen en kinderen werden 2100 weerbare mannen bij die gelegenheid vermoord, en bedon noch gesmeek konde de Turken tot eenige hulp bewegen. Aan hen die daarvoor aanzienlijke sommen konden betalen, boden zij eene schuilplaats aan in de casernen, en ruim vijfhonderd christenen, meest knapen en meisjes door hunne ouders daarheen gebracht, werden aldus opgenomen, maar naauwelijks hadden allen betaald, of de Turken zelve openden de toegangen tot hunne schuilplaats en riepen de Drusen binnen om een niet beschrijven tooneel van lage, onmenselijke wreedheid aanteregten. Van de vijfhonderd die zich gered waanden ontkwam geen enkele. Daarop namen toen de Turksche soldaten zelf deel aan de plundering, hielpen de christenen opsporen die zich nog hier en daar verborgen hielden, en in tegenwoordigheid van al de hooflofficiëren werd een huis in brand gestoken waarin 360 christenen de wijk hadden genomen, en die allen kwamen op de erbarmelijkste wijze in de vlammen om het leven. Eindelijk, bij gebrek aan slagtoffers, hield het moorden op, en Deir-el-kamar was uitgemoord op eene enkele christin na, die in wilde vlugt het gebergte had bereikt om daar hulpeloos en zonder voedsel als radeloos rond te zwerven. Uren ver in het rond lagen de lijken verspreid; geen enkele Maroniet was meer in het leven.

Is het te verwonderen dat de beschrijving van zoovele schandliden en gruwelen eenen pijnlijken weergalm vond in de harten van het geschokt Europa? maar ook is het te verwonderen dat de dagbladen niet slechts in jammerklagen uitbreken, maar ook in het belang der christelijke beschaving eene interventie wenschen in het leven te roepen? De moordtooneelen in Syrie en Damascus, in welke stad zelfs de Nederlandsche consul werd vermoord, kunnen niet ongestraft blijven. De sultan begreep het en zond zijn vrouweling Fuad Pacha naar de plaats des onheils en droeg hem het bevel op over eene aanzienlijke magt, die sommigen op 16,000 man begrooten. Intusschen drong hij bij de engelsche en fransche regeringen er op aan dat zij zich op zijnen ijver tot beteugeling van den opstand zouden verlaten, terwijl hij hun de schitterendste voldoening beloofde. Maar welke genoegdoening de sultan moge willen geven, welke ontsculdigingen hij moge aanbieden, en welke zekerheid hij moge stellen, het is niet denkbaar dat de groote mogendheden zich daardoor zullen laten afleiden van hun voornemen om eene sterke zeemagt naar de wateren van Syrie te zenden om de niet-mohammedaansche inwoners aldaar te beschermen.

Er zijn er die nog aan deze interventie twijfelen, gedeeltelijk omdat daardoor Rusland zou worden aangemoedigd om zich ook in de Donauvorstendommen te doen gelden, gedeeltelijk omdat daardoor eene gelegenheid zou worden gecreëerd ter bevordering van Napoleons lang gekoesterde plannen ten opzichte eener verdeling van Turkije, en eindelijk ook omdat het eene terzijdestelling zou zijn van Englands stellige plannen om Turkije's neutraliteit en integriteit met ernst en nadruk te zullen handhaven. Doch waar zoovele gruwelen door de Turksche overheden worden gedoodt is de tijd voor diplomatieke nota's ten einde, en mag de krachtige hand niet meer worden terug gehouden. Het bevestigt zich dan ook al meer en meer dat de groote mogendheden in gemeenschappelijk overleg zullen handelen, en zeker mag men waarden hechten aan de verklaring van Lord John Russell, in de zitting van het Lagerhuis van den 23, waarbij hij, in antwoord op eene interpellatie van den heer Ferguson, heeft medegedeeld dat Engeland, Frankrijk, Pruisen, Rusland en Oostenrijk eene overeenkomst hebben geteekend tot het zenden van europesche troepen naar Syrie.

En aan deze verklaring meenen wij dan ook meer geloof te moeten hechten dan aan het gerucht dat Engeland te Constantinopel alle pogingen zal aanwenden om die expeditie zooveel mogelijk te vertragen; ten einde zoo doende de Porte gelegenheid te geven om de rust zelve te herstellen. Het is waar dat Engeland ongaarne ziet dat Frankrijk eene talrijke legermagt naar Turkije zendt, omdat Napoleon niet gewoon is een punt dat hij eenmaal bezet heeft spoedig te ontruimen, en ook omdat Engeland bepaald afkeurt des keizers plan om voor den beruchten Abd elkader, den de keizer tot zijn bondgenoot wil verklaren, in die streken een uitgestrekt gouvernement te stichten, onder de opperheerschappij des Sultans, ten einde zoo doende de Europeesche denkbeelden daar te doen ingang vinden. Het is eveneens waar dat de Turksche gezant te Parijs tegen die expeditie der fransche legermagt heeft geprotesteerd, dewijl derzelver verschijning in Azie de bevolking van Europeesche Turkije ongetwijfeld zou op de been brengen, en het gezag des sultans een gevoeligen slag zou toebrengen. Dit alles is waar en toch koestert men de hoop dat de interventie niet zal worden vertraagd. Want een uitstel tot het gevaar zou zijn geweken kan Engeland geen ernst zijn, omdat het gevaar dat zich in Turkije heeft goopenbaard van dien aard is, dat het wel kan toenemen, maar niet zal verminderen zonder krachtige inwerking van buiten. De mogendheden moeten tusschen beiden treden, en de vernieuwde uiting der heidensche barbaarscheit te midden eener christelijke beschaving mog niet ongestraft worden gelaten. Wraak voor het verledene, waarborg voor de toekomst moet haar dwingen tot het nemen van zoodanige maatregelen, die de handhaving der nationale waardigheid dringend eischt. Reeds onder den eersten verpletterenden indruk van het gebeurde was Napoleon bereid eene aanzienlijke legermagt naar Turkije te zenden, doch daar Engeland zijne vrees te kennen gaf dat het gezigt eener zoo geduchte krijgsmagt den opstand zou bevorderen, werd de expeditie beperkt tot hetgeen wat noodig was ter bescherming der fransche onderdanen in die gewesten. Doch middelerwijl verspreidden zich al meer en meer de jammerlijkste tijdingen en de schrikkelijkheid van het gerucht, thans veelzeker te zwak dan overdreven bevonden, verbande elke aarzeling. Engeland kan en mag thans niet langer dralen, en zoo biedt deze treurige zaak deze enkele lichtzijde op, dat wij, in deze vereende pogingen der mogendheden om regtmatige vergoeding te erlangen en verdere onheilen te keer te gaan — want wij hopen dat een oorlog met Turkije nog zal kunnen worden vermeden — Frankrijk en Engeland weder *neut* elkander zien, welke toenadering ook zeer wenschelijk zou kunnen influencieren bij eene mogelijke inmenging in de Italiaansche zaken.

Immers, de toestand van Italie is nog altijd zorgbarend. De berigten uit Napels blijven van de moeijelijkheden gewagen die er aan verbonden zijn dien staat in een constitutioneel koninkrijk te herscheppen. Een deel der troepen heeft zich daar aan mishandeling der burgers schuldig ge-

maakt en zich tevens verklaard voor het herstel van het oude despotisme. Een oogenblik scheen het als zoude dit kleine militaire oproer de vernietiging der nieuw afgekondigde grondwet ten gevolge hebben gehad, toen de persoonlijke tusschenkomst des konings en zijne onduidelzinnige b. tuiingen ten voordeele der constitutie de rust en het vertrouwen herstelden, en het ministerie, dat reeds zijn ontslag had ingediend, deed besluiten om de moeilijke taak die het eenmaal op zich nam ten einde toe (?) te vervullen. Eene innige verbonding met Sardinië zou in de gegeven omstandigheden voor den koning van Napels eene wezenlijke uitkomst zijn, doch het tot stand komen van zulk een verbond schijnt nog steeds op onoverkomelijke bezwaren te stuiten. Het is echter opmerkelijk hoe de niettegenstaande Frankrijks bijstand door Napels voortdurend wordt ingeroepen, en men gestadig hooft van gezanten die namens den koning van Napels naar Parijs op weg zijn, niet minder als zendingen van Garibaldi naar Londen.

Ook nopens het zuiden van Italië houden de beide groote zeemogendheden elkander scherp in het oog. De staatkundige bedrijvigheid van Garibaldi is in de laatste weken grooter geweest dan die des krijgsman. Alleen heeft men gehoord van een heftig voorpostengevecht bij Messina tusschen de Napolitanen en Sicilianen. Eenige Napelse oorlogsvaartuigen zijn naar Garibaldi overgegaan en men vrees dat meerderen zullen volgen. Ten anderen vertoonen zich bij de Sicilianen weder dezelfde oneenigheden die alle vroegere pogingen tot bevrijding van dat land hebben belemmerd, en van aller lippen hoort men de vraag *wat zal uit de verovering groeien?* Engeland wil nog altijd een enkel zelfstandig Italië, terwijl Frankrijk op een bondgenootschap tusschen de bestaande, elkander thans nog mistrouwende, elementen doelt. Engeland en Frankrijk verkondigen echter steeds dat zij zich tot morelen invloed zullen beperken. Welk zal nu het einde zijn van de crisis die reeds weken duurt? Zal het ter laatste ure door den zwakken Frans II aangewendde middel, hem zijn troon kunnen doen behouden. De tijd zal leeren of het den, op eenmaal tot den constitutionnellen regeringsvorm bekeerden, vorst al dan niet ernst is geweest. Maar zóóveel is zeker dat het niet lang meer zal duren of de doortastende aanvoerder der Sicilianen zal een beslissende stap wagen en tot eene landing op het vaste land van Napels besluiten. Voorzeker ware dit in zijn eigen belang allezins raadzaam, omdat, zoo zijne militaire operaties de algemeene geestdrift voor zijn persoon gaande maakten, zijne administratieve beoefeningen zich door weinig voorspoed kenmerkten, daar zij hem de verkleefdheid van een aantal zijner vurigste aanhangers hebben doen verliezen. De verwijdering van La Farina, de groote vriend van Cavour en tevens ijverig voorstander eener onmiddellijke aanhechting van Sicilië aan Sardinië, welke laatste omstandigheid als de reden van zijn ontslag moet worden aangemerkt, moet noodwendig eenige verkoeling hebben te weeg gebracht tusschen den Sardiniësch minister en den dictator van Sicilië, doch de zending van den heer Depretis naar Garibaldi schijnt eene poging van den graaf Cavour te zijn om die aanleiding tot oneenigheid te neutraliseren.

Nu wij van ééne toenadering gewagen, achten wij het niet ondienstig van eene tweede toenadering te spreken, namelijk die tusschen Oostenrijk en Pruisen die, indien zij eenmaal tot stand mogt komen, niet minder belangrijk zal worden geacht, ofschoon men daarop even weinig kan rekenen als op een spoedige toenadering tusschen Frankrijk en de paus. Immers is het maar al te waar dat die betrekkingen met den dag verflauwen en het alleen de persoon des pausen is dien Frankrijk zich voorstelt te eerbiedigen. Maar wij willen spreken over de mogelijkheid eener toenadering tusschen Oostenrijk en Pruisen. De geruchten deswege toch zijn dagelijks meer verschillend. Nu eens heet het dat er wezenlijk uitzigt bestaat op eene toenadering, ... morgen weder dat de beide kabinetten meer dan ooit van elkander zijn verwijderd. Zooveel is zeker dat de oude veete tusschen deze beide mogendheden nog niet is weggenomen, en dat Oostenrijk niet ophoudt aan Pruisen te verwijten hem noch in 1847 en 1849 toen deszelfs bezittingen in Hongarije en Italië werden bedreigd, noch in 1859, in den oorlog in Lombardije, te hebben bijgestaan. Pruisen blijft echter den moeilijken toestand van Oostenrijk toeschrijven aan dat onveranderlijk stelsel van volharding waaraan die staat onwankelbaar blijft vasthouden en waardoor het zich het vertrouwen en de sympathie der groote mogendheden ontzegt.

Hooghartig blijven de eischen van Pruisen dat verandering wensch van het vredesverdrag van 1815, waarbij Pruisens invloed werd beperkt. Onherroepelijk blijft Oostenrijks verzet tegen de aandrang tot eene vastberadene opoffering van zijn nationaal systeem dat die staat steeds dieper doet ziunken. Is het dan te verwonderen dat men met groote belangstelling, ofschoon niet zonder angstige bezorgdheid, uitziet naar de bijeenkomst die den 25sten dezer tusschen den keizer van Oostenrijk en den prins regent van Pruisen zal worden gehouden en waarin de beide vorstelijke personen door hunne ministers van buitenlandsche zaken, de graaf von Rechberg en de baron von Schleinitz, zullen worden vergezeld.

Als een sterk sprekend contrast met al het voorgaande moeten wij ten slotte met een enkel woord nog de aandacht vestigen op België. Het liberale ministerie Rogier — Trêre heeft daar eene schitterende overwinning behaald, daar nu de beide kamers met groote meerderheid hare goedkeuring hebben gehecht aan het wetsontwerp houdende afschaffing van de gemeente accijnzen, een wetsontwerp dat zeker tot de gewichtigsten behoort, welke de Belgische wetgeving in de laatste jaren te behandelen had. Maar het is niet enkel de vraagde over de genomene beslissing, die zich openbaart in de buitengewoon plechtige viering van den 29sten verjaardag van koning Leopold's troonsbestijging; de bevolking wenscht te gelijker tijd door eene indrukwekkende manifestatie te protesteren tegen den aandrang van hen die eene aansluiting van België aan Frankrijk voorstaan. Het is eene wezenlijke behoefte voor de bevolking om, terwijl Napoleon in zijne annexatie-politiek ook België's grenzen met heerschzuchtigen blik bevalt, een openlijk blijk te geven van hare verknootheid aan den monarch, die dit land van constitutionnele vrijheid tot eene aanzienlijke hoogte heeft doen stijgen, en de materiële en intellectuele welvaart zijns volks door een voortreffelijk regeringsbeleid heeft waarborgd. Luisterrijk waren de feesten in België en de koning gaf de beste verzekeringen over den staat der betrekkingen met de andere mogendheden, vooral met de naburen. De woorden van het nieuwe volkslied met het refrein: *Le Roi, la loi, la liberté*, welk volkslied men den minister Rogier toeschrijft, vonden den grootsten bijval. Inzonderheid maakte het couplet waarin het volk wordt toegeroepen de rijen te openen voor de Bataafsche broede-

ren, van wie de Belgen te lang waren gescheiden, eenen diepen indruk.

Het moest op het verlangen der aanwezigen worden herhaald, die daarbij instemden, *de koning zelf niet uitgezonderd*. Vele Nederlanders die bij deze feesten tegenwoordig waren, droegen de Oranje- en Belgische kleuren vereenigd, hetgeen door de Belgische natie werd aangenomen als eene vriendelijke hofelijkheid van den nabuur. Was het hier de indruk, dat van heider zijlen wordt gewenscht eene aansluiting, omdat voor beiden wellicht eenmaal de ure zal aanbreken om in eendragtige samenwerking alle oude grieven ter zijde te stellen, en hunne duur gekochte vrijheid te handhaven.

LAATSTE BERICHTEN.

NAPELS 23 Julij 1860. Het regiment van de koninklijke lijfwacht dat aan de ontmoeting van den 15^e heeft deel genomen, is van uit de hoofdstad verwijderd en de schutterij bezet de forten. De troepen hebben den eed van trouw aan de constitutie afgelegd.

MESSINA 23 Julij 1860. Te Milazzo heeft een hevig gevecht plaats gehad waarbij Garibaldi de koninklijke troepen (6000 man sterk) totaal heeft verslagen. De overwinnaar heeft de eer van den dag echter duur gekocht, want alleen onder de vrijwilligers werden er 600 man buiten gevecht gesteld, waarvan 100 dooden. In den achtermiddag waren de stad en al de forten in de magt van Garibaldi.

SUEZ 4 Augustus 1860. Het nieuws van Italië is steeds in het voordeel der insurgenten en men zegt dat Bomba Junior Sicilië heeft opgegeven en bevelen heeft uitgevaardigd om alle Napelse troepen van daar terug te doen komen.

De laatste berichten hebben wij hier van Malta, van waar men ons meldt dat Garibaldi te Napels was aangekomen, hetgeen zulk eene sensatie had verwekt dat de koning in allerijl de stad heeft verlaten, zonder zelfs Garibaldi's eerste woord af te wachten. Dit bericht echter eischt nadere bevestiging.

Men wij dat Frankrijks keizer de eerste zal zijn die troepen naar Syrië zendt en daartoe voorloopig 25000 man heeft afgezonden.

ITALIË.

Een der op het oogenblik hier zijnde *lions*, zoo schrijft men uit Palermo, is een engelschman. Waarschijnlijk zult gij veronderstellen dat ik Garibaldi's engelschman bedoel, de held van den Lombardischen veldtocht, maar neen! Sparta heeft nog andere zonen en wij hebben nu eenen anderen garibaldischen engelschman. De nieuwe engelsche *lion* is een zekere kolonel Dunn, die druk aan het werk is geweest om een vrijwilliger-batalion op te richten en thans zich onledig houdt met van den morgen tot den avond zijne reuten te drillen. Hij is zeer geschikt voor de uitvoering van zij eigen ontworpen taak; in den loop van eene week hebben zijne soldaten bewonderenswaardige vorderingen gemaakt.

— Men zegt, dat Garibaldi met een huis te Luik een contract gesloten heeft voor de levering van 15,000 geweren, 10,000 karabijnen en 5000 revolver-pistolen. Deze wapenen moeten voor den 15den dezer te Palermo afgeleverd zijn.

Zeetijdingen.

Erouwershaven. Vertrokken. 9 Julij *Susanna*, Vonck, naar Batavia. 12 Julij *Bezoekie*, Rusman, naar dito.

Zeiklaar. 25 Julij *Kosmopoliet*, Bouten, naar Batavia; *Kaap Hoorn*, Dik, naar Soerabaja.

Hellevoetsluis. Aangekomen. 24 Julij *Benin*, Graafhuis, van Padang. Texel. Aangekomen. 15 Julij *Sir Robert Peel*, Lange, van Java. 19 Julij *Eensgezindheid*, Vlik, van Java.

Vertrokken. 9 Julij *Drie Gezusters*, Fisser, naar Batavia. 11 Julij *Grootmeester Nationaal*, Giesse, naar Batavia. 12 Julij *Ostelijs*, Groote, naar Batavia. 19 Julij *Broedertrouw*, Rotgans, naar Batavia. 21 Julij *Tonia*, Zeeman, naar dito.

Zeiklaar. 25 Julij *Baltimore*, Brakke, naar Batavia; *Herman*, Luttienberg, naar Soerabaja; *Louise Roelofsma*, Sybrandi, naar dito.

SCHEEPSBERICHTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Flag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in lasten.	van waar gekomen.	wanneer gearr.	welke plaats aangekomen.	waarvoor best.	Agenten.
Sept. 8	Ned. Ind.	St. Macassar.	W. A. J. Kuller.	175	Batavia.	5 Sept.	Samarang.	Soerabaja.	
" 9	"	Carolina.	Pa Sakie.	98	Paseroean.	27 Aug.	goen		
" 9	"	Almoek Tassam.	Hadjie M. kmoon.	58	Soerabaja.	"	"	"	
" 10	"	Konijn.	S. Mookzim b. Abdur. Alh.	29	Poelo-Laut.	9 Sept.	"	"	
" 10	"	St. Kraton.	A. van Nijvenheim.	271	Batavia.	1 "	"	"	
"	Nederl.	Amerika.	P. L. Zeeman.						

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Flag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
September. 9	Nederl. Ind.	So-Ootban.	Soeh Hoesin bin Achmat Bamsier	Smarang via Grisse.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Flag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Amsterdam.	Weldemeijer.	Nederland	Fraser Katon & Co.
"	Deift-haven.	Schump.	In reparatie.	B. Kuipersmit & Co.
"	Helmers.	A. Reusen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
"	Watergen.	H. R. Giesen.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
"	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald.	"
"	Allegonda Jacoba.	B. C. Deurholt.	Nederland.	"
"	Jacoba & Christina.	Jaski.	Onbepaald.	"
"	Amazone.	Abbint.	"	"
"	Prinses Amelia.	Groeneveld.	Onbepaald.	B. J. van Eck & CO.
"	Fearnot.	Fabritius.	Nederland.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
Zweedsche.	Twee Gezusters.	Keuzekamp.	"	"
Hamburg.	Ida.	Soderberg.	"	"
Engelsche	Heros.	Hartmeijer.	Cowes f. o.	"
"	Daniel Jeffries.	Jeffries.	Engeland.	Adam & Co.
Nederlandsche	Annie Archibald.	John Turney.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
"	Tjellingma.	Ouwehand.	Nederland.	Arnold & Zonen.

Marktprijzen.

SUIKKER / 16 @ / 16 1/4.
RIJST (CAMBA) / 125 @ / 140.
ID. (WITTE) / 160 @ / 175.
ARAB. & leggew. / 60.

Vreemde Havens.

Londen. Aangekomen. 23 Julij *Edward & Japie*, Mennen, van Batavia. Singela. *Gepasseerd*. 10 Julij *Susanna*, Voerk, naar Rotterdam n. Batavia. 11 Julij *Drie Gezusters*, Fisser, naar Amsterdam n. dito. 12 Julij *Grootm. Nationaal*, Giesse, naar dito n. dito; *Burgemeester van Middelburg*, Hoek, Middelburg n. dito. 14 Julij *Bezoekie*, Rusman, naar Rotterdam n. dito.

Hastings. *Gepasseerd*. 8 Julij *Amerika*, Meermans, naar Rotterdam n. Batavia.

Goudaart. *Gepasseerd*. 7 Julij *Doewijk*, van Patten, naar Rotterdam n. Batavia. 8 Julij *Anna Lena*, Zwaal, naar Amsterdam n. dito; *Valparaiso*, Zwaneveld, naar dito n. dito; *Jacobus*, van Loon, naar Rotterdam n. dito. 11 Julij *Maria Magdalena*, Willenbrink, naar Rotterdam n. Batavia. 12 Julij *Jan van Broekel*, de Roever, naar Amsterdam n. dito.

Meeuwesteent. *Gepasseerd*. 7 Julij *Joh. Gertruida*, Flenus, naar Rotterdam n. Batavia.

Owers. *Gepasseerd*. 8 Julij *Aldeboran*, Meijboom, naar Amsterdam n. Batavia.

Vertrokken. 9 Julij *Friedrich VII*, Olsen, naar Singapore en Batavia. 10 Julij *Ede*, Muhlenroth, naar Batavia.

Stokholm. Aangekomen. 30 Junij *Prins Carl*, Bergman, van Batavia. St. Nazaire. Aangekomen. 16 Julij *Cézar*, Ros, van Samarang (*Zie Scheepstijding*).

Rio-Janeiro. Vertrokken. 22 Junij *Maria Charlotte*, Schmidt, naar Batavia.

Scheepstijdingen.

St. Nazaire 16 Julij. Het alhier van Samarang gearriveerde schip *Cézar*, kapt. Ros, is zwaar lek, hebbende op de bank *Trois Pierres* bij La Bauche aan den grond gezeten.

Gepraaide Schepen.

23 Mei, op 28° ZB. en 68° OL., *Stad Doctum*, van der Werff, van Batavia n. Amsterdam.

27 Mei, op 7° 30' NB. en 30° WL., *Argus*, Smit, van Amsterdam n. Batavia.

6 Junij, op 14° 35' ZB. en 33° WL., *Batavia*, Borchers, van Amsterdam n. Batavia.

16 Junij, op 49° NB. en 6° WL., *Olitz Margaretha*, van Goffen, v. Rotterdam n. Batavia.

6 Julij, op 50° 5' NB. en 2° 12' WL.: *Jan van Schafflaar*, Verbeek, van Sunerland n. Singapore, en *Landbouw*, Kleynenberg, van Amsterdam n. Batavia.

16 Julij, op 49° NB. en 6° WL., *Jhannes Christiaan*, Obelt, van Amsterdam n. Samarang.

17 Julij, bij Goudaart, *Grootmeester Nationaal*, Giesse, van Amsterdam n. Batavia.

19 Julij, bij Peortland, *Ostelijs*, Groote, van Amsterdam n. Batavia.

Schepen in Lading.

ROTTERDAM.

Batavia, *Johanna Maria*, Wilhelmi.
Batavia en Samarang, *Oudekerk a/d Amstel Swart*.
Batavia en Soerabaja, *Sophia Koningin der Nederlanden*, Klein.
Maria Adriana, v. d. Held.
Samar en Padjarakan, *Henriette Elisabeth Susanna*, Mayboom.
Macassar, *St. Helena*, Sterkenburg.

AMSTERDAM.

Batavia, *Prins v. Oranje*, Hensing; *Elisabeth*, Harms. *Henr. Gerardus*, v. d. Zee. *Adm. de Ruijter*, Stapel. *Graaf van Helden Reinesteijn*, Wamsteker.
Batavia, Sam. en Soerab., *Maria Adolphina*, Blom. *Adiana Petronella*, Annokke.
Batavia en Soerabaja *Vriendentrouw*, Grevelink.
Samarang, *Marianne*, Grönbeck.
Samarang en Soerabaja *Anna en Esé*, Jaski.
Soerabaja, *Con. en Henr.*, de Veer.

Vertrokken Passagiers

Naar Batavia:

Per *Bezoekie*, kapt. Rusman: Mevr. A. van der Ioo; mejufvrouwen Dorders van Leeuwen, E. Corbeels, Meghart, Abel en A. M. L. Delhauzen; en de heer J. C. I. Cambier.
Per *Jacobus*, kapt. van Loon: de heer Nedermeijer ridder van Rosenthal en Serruys.
Per *Ostelijs*, kapt. Groote: de heer G. H. Peele, J. C. Scheffers, echtg. en 5 kinderen.

RUITING 17 @ / 18.
WISSELSKORR 101 %.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene ende teekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoo lang de haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.